



Духоўныя асобы часцей за ўсё святкуюць Вялікдзень разам з тымі, хто служыць побач, а пасля едуць да родных. Вялікдзень – свята, якое звычайна збірае разам усю сям’ю, бо радасць ад Уваскрасення Пана настолькі вялікая, што складана ёю не падзяліцца, нават калі хтосьці з родных знаходзіцца ў сварцы. Прабачаюцца або хаця б на момант забываюцца ўсе крыўды, бо і той, хто адцягваў з велікоднай споведдзю да апошняга дня, імчыць да канфесіянала ў дзень Уваскрасення Хрыста, каб з чыстым сумленнем і супакоем на душы адпачыць у коле сям’і.

† Часам у клопаце пра сябе і сваіх самых блізкіх забываемся пра тых, хто дапамагае нам крочыць да Езуса і ўваходзіць у Велікодны перыяд абноўленымі. А яны таксама хочуць святкаваць.

“Апошнія дні Вялікага посту – адны з самых «гарачых» для святароў, бо менавіта ў гэтыя дні адбываецца самы вялікі наплыў людзей, ахвотных паспавядацца. Мне аднойчы давялося прасядзець у канфесіянале на працягу 8 гадзін з невялікімі перапынкамі на глыток кавы, каб кожны меў магчымасць спазнаць Божую міласэрнасць і ласку адпушчэння грахоў, – распавядае кс. Павел Скуба, пробашч парафій у Раготне і Дварцы. – І гэта выдатна, бо цешыць, што людзі сумленна імкнуцца выканаць абавязковую ўмову – прыступіць да споведзі прынамсі раз у год. Аднак часта здараецца, што некаторыя падыходзяць і ў Нядзелю Уваскрасення, просячы сесці ў канфесіянал, каб яны мелі магчымасць паспавядацца. Заўсёды стараемся дапамагчы чалавеку прымірыцца з Богам, але, нягледзечы на гэта, хацелася б, каб паслуга святара шанавалася і мы таксама мелі крыху часу для сябе ў гэты важны дзень”.

І зразумела. Мы ўсе прызвычаліся да сваёй, свецкай, традыцыйнай велікоднай схемы: яйкі – Рэзурэкцыя – святочны стол. А як жа выглядае адзначэнне Вялікадня ў духоўных асоб, калі іх графік больш напружаны?

Час служыць і час святкаваць

Хрыстос уваскрос, а святар адслужыў, або Духавенства таксама святкуе

Аўтар: Ангеліна Марцішэўская
04.04.2021 00:00

